

Pădurarul

Artangel

Sunt pădurar din tată-n fiu.
Un om destoinic vreau să fiu,
Căci natura mă iubește,
Pădurea mă-ntinerește.

Printre urși, printre mistreți,
Printre oameni certăreți,
Printre șatre de țigani,
Sunt pădurar de-atâția ani.

Printre oameni hrăpăreți,
Printre hoți și prin nămeți,
Pe la stâni printre dulăi,
Mă udă ploile pe văi.

Gestiunea-i în spinare,
De am lipsă... rău mă doare.
Printre bușteni și metri steri,
Trec anii... parcă au fost ieri.

Și mă trezesc în zori de zi,
La boncănit pentru a fi,
La cocoși de dimineață,
Doar așa o să fac față.

Iar cu ursul față-n față,
Dumnezeu, el îmi dă viață,
Nu mă mișc și o să plece,
Ca să fug, prin gând nu-mi trece.

Printre izvoare, pe poteci,
Care cu greu poți să le treci,
Printre stânci și bolovani,
Am rezistat atâția ani.

Pădurar de meserie,
Eu nu știu ce o să vie,
Azi lucrez și mâine's șomer,
Dar în viață tot mai sper.

Eu, pădurea și Divinul,
Am ales din viață chinul,
Printre cerbi și căprioare,

Sus pe munți cu pieptu-n soare.

Printre fagi, printre molizi,
Inima de ți-o deschizi,
Poiențele în floare,
Dau izvoarelor culoare.

O să am pensie mică,
Dar să vină, nu îmi strică.
Reumatismul? El mă paște!
Moare omul de se naște!

Printre urși, printre mistreți,
Printre oameni certăreți,
Printre șatre de țigani,
M-am tot luptat ca să fac plan.

Vor rămâne doar amintiri
Adevăratele iubiri,
Cu multe vise deșarte,
Toți anii cărați în spate.

Pentru nepoții adunați,
Stors de ani și bătrânețe,
Toți munții cutreierați,
Li-i descriu din tinerețe.

Generațiilor viitoare,
Le-am plantat păduri în soare,
Ca neuitat de timp să fiu,
Fost pădurar din tată-n fiu.